

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)
SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku "W." i "P."
przy uczestnictwie [...]
o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 stycznia 2009 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania C.B. na postanowienie
Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 listopada 2008 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie w punkcie drugim.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji postanowieniami z dnia 16 października 2008 r.:

- odrzucił, na podstawie art. 171 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., jako spóźniony, wniosek uczestniczki postępowania o przywrócenie terminu do

złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 czerwca 2008 r.;

- odrzucił, na podstawie art. 328 § 1 zdanie drugie k.p.c., jako spóźniony, wniosek uczestniczki postępowania o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 czerwca 2008 r.

Zażalenia uczestniczki postępowania C.B. na oba wyżej wymienione postanowienia odrzucił Sąd Okręgowy w K. postanowieniami zawartymi odpowiednio w pkt 1 i 2 postanowienia tego Sądu z dnia 17 listopada 2008 r. Odrzucenie zażalenia na postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia motywowano nie kończącym postępowania w sprawie charakterem zaskarżonego postanowienia i w konsekwencji niedopuszczalnością, z tej przyczyny, zażalenia z mocy art. 394¹ § 2 k.p.c.

Natomiast odrzucenie zażalenia na postanowienie odrzucające wniosek o sporządzenie uzasadnienia (pkt 2 sentencji postanowienia z dnia 17 listopada 2008 r.) motywowano niedopuszczalnością zażalenia z powodu skierowania go do Sądu Apelacyjnego, do którego środek ten nie przysługuje.

Uczestniczka postępowania C.B. zaskarżyła zażaleniem orzeczenie zawarte w pkt 2 sentencji postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 listopada 2008 r. wywodząc, że lapsus językowy, co do oznaczenia Sądu mającego rozpoznać zażalenie, nie może stanowić o odrzuceniu zażalenia wniesionego do właściwego Sądu, a przewodniczący wydziału powinien przekazać akta sprawy wraz z zażaleniem do Sądu Najwyższego.

Nadto załąca wniosła, na podstawie art. 380 k.p.c., o rozpoznanie postanowienia Sądu II instancji z dnia 16 października 2008 r. o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu wobec niewyjaśnienia przez Sąd okoliczności i daty powzięcia przez nią informacji jako zdarzenia rozpoczynającego bieg terminu z art.169 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione w odniesieniu do rozstrzygnięcia w zakresie w nim zaskarżonym, tj. w odniesieniu do orzeczenia zawartego w pkt 2) sentencji postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 listopada 2008 r. Okoliczność skierowania przez adwokata zażalenia do niewłaściwego Sądu, bo zamiast do Sądu Najwyższego to do Sądu Apelacyjnego, choć niewątpliwie sprzeczna z wymogami profesjonalizmu oczekiwanego od takiego pełnomocnika, nie mogła być jednak potraktowana jako równoznaczna z niedopuszczalnością tego środka zaskarżenia, jak to zostało ocenione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. O dopuszczalności zażalenia do Sądu Najwyższego na wskazane postanowienie przesądza bowiem art. 394¹ § 2 k.p.c. i Sąd drugiej instancji nie mógł skutecznie przesądzić o niedopuszczalności tego środka zaskarżenia, wbrew woli ustawodawcy. Chociaż zażalenie uczestniczki zostało skierowane do niewłaściwego Sądu, to jednak wniesione zostało do Sądu właściwego, bo do Sądu II instancji, który powinien akta sprawy wraz z zażaleniem przedstawić Sądowi Najwyższemu po doręczeniu zażalenia stronie przeciwnej, a to na podstawie art. 395 § 1 k.p.c., znajdującego odpowiednie zastosowanie do postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Ponieważ postanowienie Sądu Okręgowego w K., zawarte w pkt 1) sentencji postanowienia z dnia 17 listopada 2008 r., nie miało wpływu na rozstrzygnięcie zażalenia przez Sąd Najwyższy, przeto z mocy art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., brak było podstaw do rozpoznania przez Sąd Najwyższy wniosku żalącej, sformułowanego z powołaniem się na art. 380 k.p.c.